

DE LAATSTE ZEEZENDER

Het enige nog actieve radiozendschip ter wereld ligt in Harlingen. Op dit rode lichtschip, de Jenni Baynton, houdt Sietse Brouwer (59) met een groep bevlogen vrijwilligers de maritieme historie en de nostalgie van de zeezenders levend.

Sietse achter de knoppen

Wie weleens met de veerboot naar Terschelling of Vlieland is geweest, zal ongetwijfeld het markante lichtschip Jenni Baynton aan de Zuiderpier van Harlingen hebben zien liggen. Felrood steekt het af tegen de blauwe lucht. Minder bekend is dat dit ook het enige nog werkende radiozendschip ter wereld is. Op het dek prijkt een veertig meter hoge zendmast. Aan boord zijn twee studio's. Het Engelstalige radiostation Radio Seagull, dat alternatieve en progressieve rockmuziek uitzendt, is onlosmakelijk verbonden met het lichtschip. Onder het motto 'There Is More To Music Than Hits Alone' verzorgt de zender elke avond en nacht van 19.00 tot 7.00 uur een muziekprogramma.

'WAAR LAAT JE ZO'N ZENDMAST?'

Sietse Brouwer, die jarenlang als diskjockey bij de Britse zeezender Radio Caroline werkte, is één van de initiatiefnemers. Samen met oud-KRO-presentator Herry Kuipers vatte hij in 2002 het idee op om een eigen radiostation te

beginnen: Radio Seagull. "Het lukte ons om de AM-middengolffrequentie 1602 kHz te krijgen. Maar waar zet je de zendmast? Niemand wil zo'n ding in zijn achtertuin."

Sietse haalde het in zijn hoofd om met enkele radiovrienden een lichtschip te kopen. Hij bewaarde daar goede herinneringen aan, want ook Radio Mi Amigo, waarop hij eveneens enige tijd als diskjockey werkte, zond uit vanaf een lichtschip, de LV18. "Ik werd verliefd op dat type schip, omdat het echt gebouwd is voor het verblijf van mensen."

De keuze viel uiteindelijk op het Engelse lichtschip nummer 8, dat in 1949 werd gebouwd.

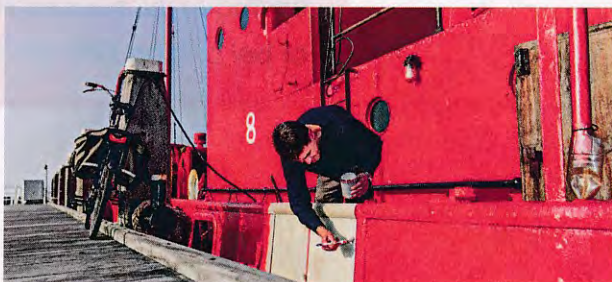
Veertig jaar lang deed het dienst als drijvende vuurtoren in de monding van de Theems.

Later werd het omgebouwd tot een discotheek, die een plek kreeg in de Rotterdamse Wijnhaven.

"De eigenaar wilde er vanaf, omdat het niet meer aan de brandeisen voldeed. Het schip verkeerde in erbarmelijke staat en was helemaal uitgewoond door junkies en vanden. Dat bood ons de mogelijkheid om het voor weinig geld te kopen", vertelt Sietse.

OUDE TIJDEN HERLEVEN

"We lieten de Jenni Baynton naar Harlingen slepen om het te restaureren en om te bouwen tot

2019 no 19

radiostation. Vandaaruit wilden we niet alleen Radio Seagull, maar ook Radio Waddenzee gaan uitzenden. Radio Waddenzee was commerciëler, bood hits voor een breed publiek en zorgde voor reclame-inkomsten. Met dat geld konden we Radio Seagull in stand houden”, legt Sietse uit. In 2007 zonden Radio Seagull en Radio Waddenzee voor het eerst rechtstreeks uit vanaf de Jenni Baynton. De tijd van de roemruchte zeezenders herleefde. Totdat de economische crisis in 2009 roet in het eten gooide. “De reclame-inkomsten liepen fors terug, waardoor we genoodzaakt waren te stoppen met Radio Waddenzee. We verhuurden het schip vervolgens aan radiostations om het draaiende te kunnen houden. KBC-radio heeft een tijd via ons uitgezonden. Op dit moment delen wij de etherfrequentie met Radio 0511. Radio Seagull zendt 's avonds en 's nachts uit, en Radio 0511 overdag.”

VOLLEDIG ZELFVOORZIENEND

Het lichtschip heeft vorig jaar augustus zelfs twee weken midden op de Waddenzee gelegen. Radio Seagull en Radio Seabreeze zonden vanaf die locatie live uit. “Eigenlijk zou dat meer moeten gebeuren. De Jenni Baynton is volledig zelfvoorzienend, heeft slaapplekken voor twaalf personen en is geheel toegerust voor het maken van radio. Zonde dat het daar niet vaker voor gebruikt wordt”, vindt Sietse. “Je zou je kunnen voorstellen dat bijvoorbeeld Omroep MAX een paar weken aan boord komt uitzenden met Tineke de Nooij en andere coryfeeën uit het zeezendertijdperk.”

NIET VEILIG DE ZEE OP

Sietse krijgt vanuit België of Engeland regelmatig verzoeken voor zulke radio-evenementen. “Fantastisch natuurlijk, maar het kost veel geld. De sleepkosten over zo'n lange afstand zijn alleen al 30.000 euro. Kort geleden ben ik benaderd door een grote partij uit Engeland die genoeg budget had. We zouden met de Jenni Baynton in juli en augustus voor de kust van Engeland gaan liggen. Uiteindelijk is dat niet doorgegaan, omdat we het niet op tijd rond konden krijgen. Om veilig de zee op te kunnen, moet het schip eerst naar de werf voor een onderhoudsbeurt. Die kosten kunnen we op dit moment niet betalen. We investeren zelf al veel, maar proberen met de Stichting Vrienden

van het Lichtschip ook geld binnen te halen, onder meer via donateurs, sponsors en de verhuur aan radiostations. Die inkomsten lopen echter terug doordat de meesten via internet uitzenden. De radiomakers die via ons schip uitzenden, doen dat vooral ook om het nostalgische zeezendergevoel te ervaren.”

Maar het gaat voor Sietse niet alleen om nostalgie. “We voegen echt iets toe. Het is meer dan een plaatje opzetten. We beschikken over een team van zeer goede Engelse presentatoren en samenstellers. Dat zijn ervaren vakmensen, sommigen werken ook bij BBC World Service. We willen dit dan ook zo lang mogelijk volhouden. Elke zaterdag is een groep vrijwilligers hard aan het werk om het schip verder te verbeteren en te onderhouden. Wel zou het mooi zijn om een nieuw doel te kunnen stellen, zodat de Jenni Baynton in de toekomst nog beter tot haar recht komt.” ■

**'DE RADIOMAKERS DIE VIA
ONS SCHIP UITZENDEN, DOEN
DAT VOORAL OM HET
NOSTALGISCHE ZEEZENDER-
GEVOEL TE ERVAREN'**